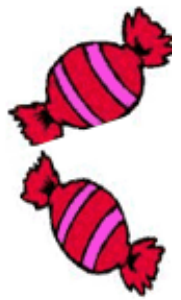

נא לא לקרא בזמן התפלה		
יקריאת התורה		
מוצ"ק	הד"ג	
18:30	17:23	קברון
18:28	17:20	חיספין
18:31	17:23	חיפה
18:29	17:17	ירושלים
18:31	17:33	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פּרשׂת ויקרא | א' ניסן התשע"ב | גליון מספר 21 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "ארז שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

נקדש אלהים

לרפואת יעקב נתנאל כלב חי בן דינה

הקרבת הקרבנות והסליחה

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים. עדו ישב ליד השלחן, משחק באכל שהיה מונח מולו על הצלחת וכמעט לא אכל דבר. עדו אתה מרגיש טוב? שאלה אמו. לא ראיתך מותר על העוף שאני מכינה. עדו חיך ואמר "אני בסדר גמור, אני לא מצליח להפסיק לחשוב על ירון, ועל זה שהרסתי את החברות הטובה שלי אתו. אתמול התחלנו להתנכח על משהו בבית הספר, ואני כל כך פעסתי עליו, עד שאפלו העלבתי אותו. יכלתי לראות שהוא ממש נפגע ממה שאמרתי. אני כל כך מצטער על מה שדברתי, אבל אני לא יודע מה לעשות עכשו. נראה לי שעדו לעולם לא יסלח לי". אמו של עדו עמדה לנגע והורידה את הסיר הרוותח מהאש. בני, הקשב היטב. בפרשת השבוע הקב"ה מצנה אותנו להביא קרבנות על חטאים שאנו חוטאים. באחד הפסוקים נאמר: "ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשותה אחת ממצוות ה', אשר לא תעשינה ואשם. או הודע אליו, חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעירת עזים, תמימה נקבה, על חטאתו, אשר חטא". גם אם אנו חוטאים יש לנו את החובה והזכות לעשות תשובה ולתקן את אשר קלקלנו. אבל אמא אמר עדו, היום אין לנו בית מקדש ואיני יכל להביא קרבן, ומה אם כן נתן לעשות? אם פגעת בעדו עלין לעשות שני דברים. לקבל על עצמך לא לפגע יותר באף אחד, ולגשת אל עדו ולבקש ממנו סליחה ומחילה. זה ממש קשה לי, אמר עדו. מנסיון שלי, אמרה אמו של עדו, מתנה קטנה יכולה לרפא את הפצעים בין שני אנשים". זה רעיון ממש מעלה! אמר עדו. למחרת, עדו הגיע לבית הספר מקדם במיוחד וכשעמד להניח את המתנה על שולחנו של ירון עלה בראשו רעיון נוסף. הוא הוציא דף מעטר וכתב מכתב התנצלות. לכשסיים, הניח את המתנה על שולחנו של ירון וקנה לטוב. בהפסקה, ישב עדו על הספסל בחצר בית הספר, ולפתע הרגיש טפיחה קטנה על כתפו. מאחוריו עמד ירון עם חיוך גדול. "תודה רבה על המתנה, ובעקר על המכתב. ברור שאני סולח לך!" אתה פגעת בי, אבל כשקראתי את המכתב שלך, הבנתי כמה באמת אכפת לך ממני". פעמון בית הספר צלצל ועדו וירון מצאו את עצמם צוחקים, כשהם ממהרים להפגס לכתתם, פחברים הכי טובים בעולם. ומה אתכם חברים? ממי בקשתם סליחה השבוע?

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד

החִידָה הַפְּרָשָׁה

- ☺ כלו עולה באש והעור נתן לכהן המִשְׁמֵשׁ?
- ☺ אותי אסור להשבית, כי אני סמל הברית?
- ☺ היה הראשון שהקים מזבח והעלה ריח ניחוח?
- ☺ היה הראשון שהביא מפרי האדמה מנחה?

בְּשֵׁבִילֵי הַפְּרָשָׁה

בפרשה אנו קוראים על קרבנות היחיד. קרבנות נדבה וקרבנות חובה. קרבנות נדבה הם קרבנות שאדם מחליט מדעתו להקריב, וקרבנות חובה הם קרבנות שאדם חייב להביא, בשל חטא שחטא, או מעשה שעשה. ישנם שלשה סוגי קרבנות נדבה: עולה, נשרף כלו על המזבח מנחה, מסלת, שמן ולבונה. חלק מהמנחה קרב על המזבח והיתר נאכל על ידי הכהנים. שלמים, חלק נשרף על המזבח, חלק נאכל על ידי הכהן וחלק נאכל על ידי בעל הקרבן. קרבנות החובה שבפרשה: חטאת, שמביא אדם שעבר על חטא בשוגג (שלא בכונה), ואשם.

המִצְוֹת הַפְּרָשָׁה

מצוות השבת אבדה

בפרשה כתוב: "נפש כי תחטא... או מצא אבדה וכחש בה... והיה כי יחטא ואשם, והשיב... את האבדה אשר מצא, ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו... ואת אשמו יביא לה'..."

רבותינו שנו במסכת בבא מציעא: אבן טוען היתה בירושלים. כל מי שאבדה לו אבדה הלך לשם, וכל מי שמצא אבדה הלך לשם.

המוצא היה עומד ומכריז על האבדה שמצא, והמאבד היה נותן לו את סימניה, ומקבל אותה בחזרה.

סֵפֶר אִשְׁתְּחֹן הַשֶּׁבֶת

לרבי הקדוש מאוסיאטין הגיע פתק מיהודי מחוץ לעיר. כשהסתפל הרבי על הפתק ראה ברוח קדשו שחסר בפתק שם של אחד מילדי היהודי. הרבי פנה לשמשו ואמר לשלח חזרה את הפתק ולברר למה חסר השם של אחד הילדים. התברר שליהודי זה יש בת שהתחילה ללמד פסנתר והמורה שפל כן התלהבה ממנה לקחה אותה תחת חסותה והוציאה אותה מחיק הבית היהודי לנגן בתאטריות. לאט עזבה הילדה את חיק היהדות והבית. האדמו"ר היה מזעזע, ואמר שלא להזכיר גלד אצל הרבי יחד עם כל בני המשפחה זה להוציא מישהו מתחת לכנפי השכינה. הוא בקש לשלח אליו פתק חדש ולהוסיף את שמה של הילדה. כשהגיע הפתק המתקן עם שמה של הילדה הוא ברח ואמר שעוד יזכו לראות ממנה הרבה נחת. בינתיים פרצה המלחמה ולדאבון כלם נכחדה המשפחה. מי שנשאר בחיים היה רק האבא שהגיע בדרך לא דרך לאמריקה למקום שנקרא: "בית הכנסת אורחים". מי שפתחה לו את הדלת היתה אותה בת שסרחה. לבושה בצניעות ונשואה ליהודי שמר תורה ומצוות, יחדו נהלו את בית הכנסת האורחים. זה מה שנראה הרבי ברוח קדשו את אותה בת שתשאר שריד למשפחה ותמשיך אותה לתפארת כמשפחה יהודית ואף תקפיד במיוחד במצות הכנסת אורחים.